

In de wolken

Geschreven door Helmi
zaterdag, 11 april 2009 16:49

Ja, dat zijn we - nadat we bijna tien maanden op elkaars lip hebben gezeten - nog steeds! En over twee dagen als we in het vliegtuig naar Nederland zitten ook. Maar daar willen we nog even niet aan denken. Wij blijven nog liever even in de wolken....Dat dat daarboven ook heel letterlijk opgevat kan worden kwamen we een week geleden achter.

Op maandag 6 april was er nog geen wolkje aan de lucht. We hadden een veilige overtocht naar het Noorder Eiland gemaakt en onder een fel blauwe lucht arriveerden wij in National Park. Een slaperig dorpje dat elke winter het domein is van hordes wintersporters, maar nu niet, nu hadden we een hele backpackerslodge voor ons zelf. Er lag namelijk nog geen sneeuw. Wat hadden wij daar dan te zoeken? Daarvoor moeten we bij Jose en Fokke zijn. Die waren hier namelijk een jaar geleden ook in de buurt en hadden een foto gemaakt. Aan ons de opdracht om die foto te kopiëren.

National Park ligt aan de voet van Tongariro National Park. Een wereld erfgebied dat gedomineerd wordt door vulkanen. Als je hier met de auto doorheen rijdt heb je het gevoel in een science fiction beland te zijn. Maar met de auto kwamen we niet op de plek waar wij de foto moesten maken. Daarvoor moesten wij namelijk met de benenwagen naar Red Crater. Een dagwandeling, ook wel bekend als de Tongariro Crossing, werd onze uitdaging. Het is niet zomaar een wandelingtje, je loopt in 5 1/2 tot 7 1/2 uur exclusief pauzes in alpine condities naar een hoogte van 1900 meter en weer naar beneden. Maar als Jose en Fokke dat kunnen, dan moeten wij dat ook kunnen :-)

Via de lodge hadden we vervoer naar het begin en het eind van de wandeling en een

In de wolken

Geschreven door Helmi
zaterdag, 11 april 2009 16:49

lunchpakket geregeld. We zouden vroeg vertrekken want volgens de weersvoorspelling zou het in de middag bewolkt kunnen worden en gaan regenen. Uitstellen naar een dag later had geen zin, want dan zou het gaan sneeuwen.

Dat het moeilijk is om in een bergachtig gebied het weer te voorspellen bleek de dag van onze wandeling. Ze hadden het juist wat betreft de regen, die kwam pas rond 1 uur. Maar al rond een uur of 7 's ochtends, het tijdstip van ons vertrek lag er een dikke laag wolken boven ons hoofd. Maar goed, we denken positief en het kan best opgeklaard zijn als we aan de top zijn. Dat dachten meer mensen, iedereen die de wandeling wilde maken vertrok op hetzelfde tijdstip in de hoop voor de regen binnen te zijn.

Het werd dus file lopen. Maar zo erg was het dit keer niet. Je zag door de wolken toch niet verder dan een paar meter. En eenmaal op hoogte was het wel handig dat je voor of achter je iemand kon vastgrijpen om te voorkomen dat je van de berg werd geblazen. Een windkracht 8 of 9 nam ons daar de adem uit de mond. Meer kruipend dan lopend bereikten we de top. Maar dat het de top was wisten we niet, dat daarachter Red Crater lag waar we een foto moesten maken wisten we ook niet. Wolken zien er namelijk overal hetzelfde uit. Een seconde stoppen om muts en handschoenen aan te trekken was al een hele opgave. Even op de kaart kijken waar we mogelijk zouden zijn zou al helemaal niet lukken: de kaart zou achter Helmi's pet aan Red Crater ingeblazen zijn.

We zagen mensen in korte broek terugkeren, maar voor ons was dat geen optie. Wij dachten namelijk nog ergens een foto te moeten maken. We ploeterden dus verder in de wolken. We hebben nog wel in een paar seconden een glimp opgevangen van twee blauwe kratermeertjes maar meer hebben we niet gezien van Nieuw-Zeelands mooiste wandeling. Omdat het te koud was om lang te stoppen en te eten hebben wij er niet langer dan 5 1/2 uur over gedaan. Gelukkig bleef er daardoor genoeg tijd over om in de lodge in de spa en op de bank voor het haardvuur bij te komen.

Sorry Jose en Fokke, we hopen dat onze wolkenfoto's genoeg bewijs geven dat wij echt op dezelfde plek zijn geweest als jullie. We komen binnenkort graag bij jullie foto's kijken om te zien hoe mooi het daar is.